

[Heick.]

sættes i gang, for at vi kan få rimelige forhold her ved grænseovergangsstedet, der med rette er blevet kaldt flaskehalsen for det nordiske rejsesamkvem med det øvrige Europa.

Mit spørgsmål til den højtærede minister omfatter både vejanlæggene og bygningerne til pas- og toldmyndighederne. Jeg er vel vidende om, at de sidste to områder henhører under andre ministerier, men jeg går ud fra, at nyanlæggene skal ordnes nogenlunde samtidig, og når jeg retter spørgsmålet til den højtærede minister for offentlige arbejder, er det, fordi vejanlæggene må anses for det absolut primære og det vigtigste problem, også set på længere sigt, idet vi som sagt må regne med en større trafik. Vi har i hvert fald grund og lov til at håbe på, at forholdene i Europa vil muliggøre en sådan udvikling, at kravene til pas, visum og told kan nedsættes, og så vil der blive tilsvarende mindre brug for anlæg til kontrollen hermed, men selvfølgelig må vi altid sørge for, at den til enhver tid gældende kontrolordning kan gennemføres med mindst muligt spild af tid for personer og varemængder, som skal passere grænsen.

Turistforeningen for Flensborg havde den 25. oktober 1952 indbudt til drøftelse af dette spørgsmål. Tilstede var fra dansk side både landstingsmand Bjerre og undertegnede, og fra tysk side deltog en række rigsdagsmænd. Under forhandlingerne meddelte medlem af forbundsdagen i Bonn dr. Edert fra Flensborg, at sagen faktisk var gået i stå, forsåvidt som der ikke var givet et dansk svar på den tyske verbalnote af 29. juli 1952, og det til trods for at man fra tysk side havde rykket for svaret i en ny henvendelse til udenrigsministeriet den 1. september 1952. Dr. Edert henstillede til landstingsmand Bjerre og mig om at anmode de pågældende danske myndigheder om at fremme sagen mest muligt, og det ønske har vi efterkommet, og vi har bl. a. haft en drøftelse med vejdirektøren herom. Nu er det meddelt i pressen, at der er opnået enighed mellem vejmyndighederne i København og Aabenraa amt om både de tekniske og de økonomiske forhold for vejbyggeriet dernede, men der foreligger ikke noget om, at sagen nu er så langt fremme, at arbejdet kan påbegyndes.

Jeg beder derfor den højtærede minister give en redegørelse for, hvordan sagen ligger i dag, og hvis den ligger fast et sted, enten det er her i Danmark eller på den anden side af grænsen, må vi kunne få lejlighed til at sætte ind på de rigtige steder.

Ministeren for offentlige arbejder (Jørgen Jørgensen [Ullerup]): Jeg takker det ærede medlem, fordi jeg gennem det spørgsmål, som det ærede medlem har stillet mig, får lejlighed til at fremkomme med en redegørelse for det for den internationale trafik så betydningsfulde spørgsmål, det her drejer sig om.

Som det ærede medlem vil vide, har der mellem de interesserede danske myndigheder, i første række amtsrådet og vejdirektoratet og de danske statsbaners rutebilsafdeling og told- og pasmyndighederne, allerede i nogen tid været ført forhandlinger om planerne til nødvendig forbedring af forholdene ved grænseovergangsstederne. Endvidere har sagen været behandlet dels gennem udenrigsministeriet, dels ved direkte forhandling med vedkommende lokale trafikmyndigheder. De forskellige interesserede danske myndigheder er i det væsentlige enige om, hvad der skal gennemføres. De problemer, der er tilbage, volder ikke nogen vanskeligheder.

Forsåvidt angår selve vejspørgsmålet, kan jeg oplyse, at der allerede den 30. november 1949 er givet foreløbigt tilsagn fra vejfonden om påbegyndelse af arbejdet. Det er den metode, man altid anvender, når der indsendes ansøgninger om vejkontrol. Endvidere har vejdirektøren den 1. december 1952 afholdt 2 møder i Krusaa dels med Aabenraa amtsråd, dels med repræsentanter for de forskellige danske myndigheder, hvor visse enkeltheder i projektets udformning blev fastslået.

Forsåvidt angår bygningerne, der opføres ved toldstedet til told- og pasmyndighederne, kan jeg efter aftale med min kollega finansministeren oplyse, at der endnu ikke foreligger nogen anlægsbevilling, men at planerne forsåvidt er afklaret, at det, der endnu er fornødent forud for visse arbejders påbegyndelse, vil kunne tilendbringes, medens selve jordarbejdet udføres og tyldjorden sætter sig tilstrækkeligt. Det samme gælder bygninger til en rutebilstation. Fra dansk side er vi altså parat til